ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ

ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଲାଡୁଲାଲି ମାଲି

ଫେବୃଆରୀ 5, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାଏକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

ସେବା ସମାପ୍ତି - ଅପିଲୀୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ - ଏହି ଆଦେଶକୁ ବେଆଇନ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା - ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାରାଦେଶ ହେଲା - ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି କାରଣ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା କେବଳ ଏକ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଥିଲା - ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି - ଆବେଦନ ଉପରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ଏହି ବିଚାରାଦେଶ କେବଳ ଏକ ଘୋଷଣାମୂଳକ ପ୍ରତିକାର ଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥଗତ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା - ତେଣୁ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3614/1996 ।

ଏସ.ବି. ସି.ଆର.ପି. ସଂଖ୍ୟା 604/1993 ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 18.3.1994 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶୀଲ କେ. ଜୈନ ଏବଂ ବିପିନ ଗୋଗିଆ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ଗୌର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 604/1993 ରେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମାର୍ଚ୍ଚ 18, 1994 ର ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଡିସେମ୍ବର 7, 1983 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା, ଜିଲ୍ଲା ମୁନ୍ସିଫ ନଭେମ୍ବର 12, 1990 ର ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ବରଖାସ୍ତ ଡିକ୍ରି ତଥା ଅପିଲ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ଡିକ୍ରି ବେଆଇନ, ଅସିଦ୍ଧ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2/91 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡିସେମ୍ବର 4, 1992

ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଅଟେ । ତେଣୁ, ସେ ପିଛିଲା ମଜୁରି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 26 ଅକ୍ଟୋବର, 1993 ରେ *ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ବନାମ ସୋହନ ଲାଲ* (S.B.C.R. ସଂଖ୍ୟା 623/93) ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଧ୍ୟମରେ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ବିଚାରାଦେଶରେ ବକେୟା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । କେବଳ ଘୋଷଣାତ୍ମକ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଗୌର ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଡିସେମ୍ବର 16, 1994 ରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବକେୟା ମଜୁରିର 40 ପ୍ରତିଶତ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସମାନ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶରୁ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ଏପରି କୌଣସି ସଙ୍କେତ ନାହିଁ । କିଛି ମାମଲାରେ ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ, ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ବକେୟା ମଜୁରୀ ପ୍ରତିକାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବକେୟା ମଜୁରୀ ଦେୟକୁ 40 ପ୍ରତିଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ କରିଥିଲେ । ଏହା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ନିଷ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରାଦେଶର ବହିର୍ଭୂତ ଯାଇ ନାହିଁ । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଏହି ବିଚାରାଦେଶରେ କେବଳ ଏକ ଘୋଷଣାମୂଳକ ପ୍ରତିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ଆର୍ଥିକ ଲାଭର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଦେୟ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା, ତେଣୁ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିକାର ଦେବାକୁ ମନା କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବକେୟା ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।